

תורה אור • הברשות נח • מפרק 2

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה...

لو أن إنسانًا بذل كل ثروة بيته

إهداء تكميلاً لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

والد الربي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com

الباراشا الحاسيدية

[/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/noach/2](http://likuteitorah.com/ar/torah-ohr/noach/2)

1 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. כי הנה מבואר למעלה איך שמים רבים שהם טרדות הפרנסה.

«لو بذل إنسان كل ثروة بيته من أجل المحبة، لاحتقروه احتقارًا شديدًا». فقد بُيِّنَ أعلاه كيف أن «المياه الكثيرة» هي الانشغالات بكسب الرزق.

ונהרות שהם המחשבות בענינים גשמיים שנקראו בשם נהרות דניידי ואזלי משא"כ מים הם מכונסים ועומדים וכל זה לא יוכלו לכבות את האהבה ואדרבה בהם וע"י דוקא תבא לבחי' האהבה היותר גדולה היינו בחי' בכל מאדך הנ"ל.

أما «الأنهار» فهي الأفكار المتعلقة بالأمور المادية، وقد سُمِّيت «أنهارًا» لأنها تتحرك وتجري، بخلاف المياه التي تجتمع وتستقر. وكل هذا لا يستطيع أن يطفئ المحبة؛ بل على العكس، ففي هذه الأمور ومن خلالها تحديدًا يبلغ المرء مستوى أعظم المحبة، أي مستوى «بكل قوتك» المذكور أعلاه.

2 ולזה אומר אח"כ אם יתן איש את כל הון ביתו כו'. הון ביתו נק' חכמת התורה שהן פירוש וטעמי המצות שנמשך מבחי' חכמתו ית'.

ولهذا [السبب] يقول بعد ذلك: «لو أعطى رجل كل ثروة بيته»، إلخ. وتشير «ثروة بيته» إلى حكمة التوراة، أي شرح الوصايا (מצות, mitzvos) وأسبابها، المستمدة من مستوى حكمته المباركة، الحكمة (חכמה, Chochmah).

וכמ"ש ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. כי מעדן שהוא בחי' חכמה שנק' עדן יוצא נהר לשון המשכה להשקות את הגן שהם ג"ן סדרים דאורייתא שהן

وكما هو مكتوب: «ويخرج نهر من عدن ليسقي البستان (גן, gan)». فمن «عدن»، وهو مستوى חכמה, الذي يُسمَّى «عدن»، «يخرج نهر» — وهو تعبير عن الامتداد النازل — «ليسقي البستان»: وهذه هي الأقسام الثلاثة والخمسون (סדרים, sidros) من التوراة، وهي...

פירוש וטעמי המצות ונעשה מהם בחי' ג"ע [גן עדן] עליון וג"ע [גן עדן] תחתון עד שנשתלשל מטה מטה ששרשם מבחי' חכמתו ית' שנק' ראשית ההשתלשלות ואינו ערוך כלל לגבי מהותו ועצמותו יתברך שהוא למעלה מההשתלשלות:

شرح الوصايا (מצות) وأسبابها. ومنها يتكوّن مستوى بستان عدن الأعلى وبستان عدن الأسفل، حتى تسلسلت نزولًا إلى أسفل. فأصلها من مستوى حكمته المباركة، حكمة, التي تُسمَّى بداية سلسلة العوالم الهابطة (השתלשלות, hishtalshelus), ولا يقارن ذلك البتة بماهيته وذاته المباركتين، فهو فوق سلسلة العوالم الهابطة.

3 וזהו אם יתן איש שהוא לשון גבורות וצמצומים כמ"ש (שמות טו) ה' איש מלחמה כו'

وهذا هو [معنى] «إن أعطى رجلٌ (איש, ish): [فكلمة איש (ish)] تدلّ على القيود (גבורות, gevuros) والانكماشات (צמצומים, tzimtzumim), كما ورد في (שמות 15): «ה' هو رجل حرب», إلخ.

שכדי שיומשך מעצמותו ית' להתהוות בחי' חכמה שאינו אלא זיו והארה בלבד א"א להיות כ"א ע"י צמצומים וגבורות רבים.

فلكي يُستمدّ من ذاته المباركة [ما يلزم] لإيجاد مستوى الحكمة (חכמה, Chochmah)—وهو ليس إلا إشعاعاً وإنارة فحسب—لا بدّ من انكماشات وقيود كثيرة.

וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שהוא אהבת בכל מאדך המבואר למעלה שהוא לאשתאבא בגופא דמלכא.

وهذا هو [معنى] «إن أعطى رجلٌ كلّ ثروة بيته حباً»: فهذه هي المحبة «بكلّ ما أوتيت من قوّة» التي شُرحت أعلاه، أي الاستغراق في جسد الملك نفسه.

4 וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' שלא יחפוץ לא בג"ע [בגן עדן] כו' שהם אינם רק זיו והארה בלבד רק לאשתאבא בגופא דמלכא שהוא מהותו ועצמותו ית'.

كما كُتب: «مَن لي في السماء [سواك]؟ ومن دونك لا أشتهي شيئاً»، إلخ؛ أي إنه لا يشتهي لا جنة عدن، إلخ، فليس فيها إلا إشراق ونور فحسب، بل لا يريد إلا أن يستغرق في جسد الملك، الذي هو جوهره وذاته المباركة.

ואי לזאת בוז יבוזו לו הון ביתו הנ"ל שאינו אלא זיו והארה כו' וד"ל [ודי למבין]. אכן כ"ז [כל זה] הוא הפי' וטעמי המצות שהוא בחי' חכמת התורה שנמשך מחכמתו ית' כנ"ל.

وعلى هذا، «يُحتَقَر احتقاراً شديداً»: [أي] «ثروة بيته» المذكورة آنفاً، إذ لا تعدو أن تكون إشراقاً ونوراً، إلخ؛ وهذا كافٍ لمن يفهم. لكن كل هذا هو تفسير الوصايا (מצוות, mitzvos) وأسبابها، وهو مستوى حكمة التوراة المستمدة من حكمته المباركة، كما تقدّم.

אבל גופי המצות מעשיות כמו תפלין וסוכה ומצות צדקה שנא' [שנאמר] (ישעיה' [ישעיה] לב) והי' [והיה] מעשה הצדקה וכדומה שהן הם רצונו ית' שלמעלה מהטעם והדעת הנמשך בבחי' חכמה.

أما **מצות** العملية نفسها، مثل علب الجلد التي تُربط في الصلاة (תפלין, tefillin)، والكوخ الذي يُقام لعيد المظال (סוכה, sukkah)، ووصية الصدقة (צדקה, tzedakah)، كما قيل (ישעיהו 32): «ويكون عمل الصدقة»، وما شابه ذلك، فهي الإرادة المباركة (רצון, ratzon) لديه، التي تعلو العقل والفهم اللذين يُنَزَّلان في مستوى **חכמה**.

ולהיות ששרשי גבוה מאד ממדרגת התורה כו' ע"כ נתלבשו בדברים גשמיים דוקא שא"א לבא לבחי' השגה כו'.

ולأن أصلها أعلى بكثير من مرتبة التوراة، إلخ، لذلك ألبست تحديدًا في أشياء مادية، إذ لا يمكن [لأصلها] أن يبلغ مرتبة الإدراك، إلخ.

5 וכמו שאמרו ז"ל [זכרנו לברכה / זכרונם לברכה] לחכימא ברמיזא שדבר העמוק מאד א"א לגלותו בדבור כ"א ברמיזא שמראה לו באצבע כו'.

وكما قال حكماؤنا، ز"ל: «للحكيم تلميح». فالأمر العميق للغاية لا يمكن كشفه بالكلام، وإنما بالتلميح وحده، بأن يُشار إليه بإصبع أمامه، إلخ.

כמו"כ [כמו כן] מצות מעשיות מפני ששרשם מאד נעלה שהן פנימיות רצונו ית' כביכול שלמעלה מהשגה. לזאת א"א לבא לידי גילוי למטה כ"א בהתלבשותם בדברי' [בדברים] גשמיים דוקא כי נעוץ תחלתן בסופן דוקא.

وكذلك الوصايا العملية (מצוות, mitzvos): فلأن أصلها بالغ السمو، إذ إنها البعد الباطني (פנימיות, pnimiyus) لإرادته المباركة، إذا جاز التعبير، وهي فوق الإدراك؛ لذلك لا يمكن أن تنكشف في الأسفل إلا بتلبّسها بأشياء مادية بعينها، لأن «بدايتها مغروسة في نهايتها»، تحديدًا.

6 וזהו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו'. כי הנה כל פ' ק"ש [קריאת שמע] שמע ישראל הוא רק התבוננות מבחי' שמותיו כו'.

وهذا هو [معنى] «وتكون هذه الكلمات التي أنا (אנכי, Anochi) أوصيك بها اليوم»، إلخ. فإن مقطع «اسمع يا إسرائيل» من قراءة שמע ישראל (Shema) بأكمله ليس إلا تأملًا في مرتبة أسمائه، إلخ.

ועי"ז ואהבת בכל לבבך כו' עד שיגיע לבחי' אהבת בכל מאדך הנ"ל שהוא ליכלל ולדבקה בו במהותו ועצמותו ית' ממש.

ومن خلال ذلك [تأتي] «وتحبّ بكل قلبك»، إلخ، حتى يبلغ المرء مرتبة المحبة «بكل قوتك» المذكورة آنفًا، وهي أن يندرج فيه ويلتصق به، في ماهيته وذاته المباركتين نفسيهما.

7 וא"א זאת כ"א ע"י קיום מצותיו ית' דוקא שהן פנימיות רצונו ית' ונעוץ סופן בתחלתן

ولا يتأتى ذلك إلا بأداء وصاياه المباركة على وجه الخصوص (מצותיו, mitzvot), فهي البعد الباطني لإرادته المباركة، و«نهايتها مغروسة في بدايتها».

וזהו אשר אנכי מי שאנכי שהוא מהותו ועצמותו ממש ולא בבחי' אור וזיו בלבד מצוך ע"י קיום מצות מעשיות דוקא כנ"ל.

وهذا هو [معنى] «الذي أنا»؛ أي: «أنا» (Anochi, אנכי), الذي هو ماهيته وذاته بعينهما، لا مجرد مستوى من النور والضياء، «أمرك»، وذلك بأداء **מצות** عملية على وجه الخصوص، كما سبق ذكره.

היום כו' שהיום דוקא שהנשמה מלובשת בתוך הגוף משא"כ קודם התלבשותה בגוף היתה רק נהנית מזיו השכינה כו'.

«اليوم» وما إلى ذلك: أي «اليوم» تحديداً، حين تكون النفس مرتديةً داخل الجسد؛ أما قبل أن تلبس الجسد، فلم تكن إلا تتلذذ بشعاع الحضور الإلهي (**שכינה**, Shechinah), وما إلى ذلك.

8 וזהו ודברת במ שהוא מצות הדבור של התורה. וכמ"ש והגית בו כו'. ועקימת שפתיו הוי מעשה כו'.

وهذا هو [المعنى المقصود من] «وتتحدث بها» (ודברת, vedibarta): إنها فريضة التلقظ بكلمات التوراة. وكما كُتب: «وتتלוه» (והגית, vehagisa), إلخ. وتحريك الشفتين يُعدّ فعلاً، إلخ.

וזהו אחות לנו קטנה שנעשה בחי' אחות והוא לשון אחת שמתאחדת בתכלית עם מהותו ועצמותו ית' כביכול ממש ע"י קיום המצות מעשיות כנ"ל.

وهذا هو [المعنى المقصود من] «لنا أخت صغيرة» (אחות, achos): إنها تصير في مستوى «الأخت»، وهي كلمة من جنس «واحدة» (אחת, achas), إذ تتحد اتحاداً تاماً مع ماهيته وذاته المباركتين نفسيهما، على نحو ما، من خلال أداء الوصايا العملية، كما ذكر أعلاه.

וכמ"ש וימינו תחבקני כאדם החובק את חברו מכל צדדיו כו' וזהו מה נעשה לאחותינו ביום שידובר בה וד"ל [ודי למבין]:

وكما كُتب: «ويمينه تعانقني»، مثل إنسان يعانق صاحبه من جميع الجهات، إلخ. وهذا هو [المعنى المقصود من] «ماذا صنع لأختنا في اليوم الذي يُتحدّث فيه عنها» (שידובר, yedubar)؛ ويكفي هذا لمن يفهم.

حول هذه الطبعة

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

الترجمة العربية والشروح: أُعدت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرّس مآماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas) likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha. (Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309) لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/noach/2/

إهداء تكريماً لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق